

BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm006679

Dane szczegółowe

Właściciel: **Jacek.Ant**
Kraj: **Rosja Carska**
Okres historyczny: **brak danych**
Znaleziono: **b.d.**
Materiał awersu: **mosiądz**
Materiał rewersu: **g.jednorodny**
Wykończenie: **złocony**
Sygnowanie: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ**
Wytwórca: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica: **22.0 mm**
Typ uszka: **dрут**
Rant: **●--|**
Profil: **(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

- monogram [cyryl-Б; cyryl-Д; cyryl-П; cyryl-С]

Przeznaczenie

- szkolny

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-20 14:34**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.07.05

Opis guzika btrm006679

Rosyjski guzik szkolny

© buttonarium.eu

Awers przedstawia pięcioliterowy monogram pisany cyrylicą: СПБ ДС, na obrzeżu guzika występuje pojedynczy, wypukły rant.

Ciekawostka

Żeby zobaczyć litery ДС trzeba nieco wysilić wyobraźnię - w tej orientacji guzika Д jest na górze, a С na dole, obie położone są w poziomie.

Rewers sygnowany przez kogoś z Kopiejkinów (sygnatury słabo czytelne).

Przeznaczenie i datowanie

Guzik należał do słuchacza, nauczyciela Seminarium Duchownego w Sankt Petersburgu, (Санкт-петербургская Духовная Семинария, czytają: Sanktpietiersburgskaja duchownaja seminarja). Była to wyższa szkoła, która kształciła duchownych i księży. Ten wzór guzika obowiązywał od ok. 1880 roku do roku 1917/9, kiedy to w Rosji radzieckiej zlikwidowano seminaria duchowne. Seminarium zostało ponownie otwarte w 1946 roku, a obecnie występuje pod nazwą Санкт-Петербургская духовная Академия.

Źródła

- [Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska](#)
- [Podobne guziki na stronie Исторические пуговицы](#)
- [Wikipedia.ru - Образование в Российской империи](#)
- [Wikipedia.ru - Санкт-Петербургская духовная семинария](#)
- www.spbda.ru - Санкт-Петербургская духовная Академия
- www.drevo-info.ru - САНКТ-ПЕТЕРБУРГСКАЯ ДУХОВНАЯ СЕМИНАРИЯ

Wytwórca: КОПЕИКИН = КОПЫКИНЪ (Санкт-Петербург)

Rodzina **Kopiejkinów** pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylewska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Kopiejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копѣйкинь/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Auksenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30)^[1]. W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kurców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudnił 58 osób^[1]. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny^[2]. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzików zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katiuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)^[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudnił 28 osób^[1].

Ciekawostka

Litera Ё została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Ciekawostka

W Buttonarium jest guzik wyprodukowany przez kogoś z Kopiejkinów gdzie w sygnaturze pojawia się napis: НАСЛ СТА. Prawdopodobnie chodzi tutaj o wyraz: наследства (наследство), które oznacza: dziedzictwo, spuściznę. Może guzik powstał w czasie gdy umarł dotychczasowy właściciel fabryki, a jego następca chciał podkreślić, że jakaś partia guzików została wyprodukowana już przez nowego właściciela. Nasuwa się pytanie, jeśli to prawda, to dlaczego nie wstawił tam po prostu swojego imienia?

Źródła

- ^[1]Указатель фабрик и заводов Европейской России и Царства Польского, СПб 1887
- ^[2]Санкт-петербургское купечество и торгово-промышленные предприятия города к 200-летию юбилею столицы, СПб 1903
- [Wikipedia.ru - Панино \(Тутаевский район\)](#)

www.pugoviza.ru - КОПЕЙКИНЫ

www.yar-genealogy.ru - Фамилии Ярославской губернии, Р.-Борисоглебский уезд, Хопылевская волость, деревня Панино

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.

*Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. **Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:46**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.07.05